

arar og veggfóðrarar teikni frihendis stafi og skreytingar og hluti hver úr sinni iðn. 80

22. júlí

- h. Hárgreiðslukonur geri teikningar af hárgreiðslu, er hæfi mismunandi andlitsfalli og höfuðlagi.
 - i. Húsasmiðir skulu gera vinnuteikningar af hurðum, gluggum, stigum, þökum, bitalögum, handriðum og skápum í eldhús og víðar, með öllum nauðsynlegum málum. Enn fremur skulu þeir teikna einföld hús, bæði grunnmyndir, þverskurði og útlitsteikningar.
 - j. Húsgagnabólstrarar geri frihendis teikningar af fjaðrahúsgögnum og dýnum, svo og vinnuteikningar af grindum og fjaðrasetningu.
 - k. Húsgagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af nokkrum algengum húsgögnum.
 - l. Klæðskerar og feldskerar, kjólasaumarar, kvennaklæðskerar, netjarar, seglasaumarar og skósmiðir geri myndir af hlutum þeim, er varða iðn þeirra, og sýni mál og snið á efnispörtum í hlutina.
 - m. Hattasaumarar teikni skreytingu á hatta og húfur.
 - n. Málarar teikni frihendis stafi, skreytingar og hluti. Einkum skulu þeir æfðir í skuggateikningum.
 - o. Múrarar skulu gera útlits- og vinnuteikningar af hlöðnum múrbogum, múrbindingum, dregnum listum, tröppum, handriðum o. fl. er að iðn þeirra lýtur. Þeir skulu og kunna skil á járnteikningum í járnbenta steinsteypu og geta gert grein fyrir, hvernig járn verði lögð í steypu eftir uppdrætti, er prófnend leggur fram, enn fremur kunna skil á einföldum húsateikningum.
 - p. Steinsmiðir skulu teikna stólpa, legsteina og minnismerki svo og skreytingar á þau.
 - q. Rafvirkjar skulu fá skurðar- og grunnmyndir af 3—4 húsnum til mismunandi nota, teikna raflagnir í þau og gera verklýsingu. Skulu teikningar valdar þannig, að þær sýni algengar raflagnir í íbúðarhús, verkstæði og iðjuver. Enn fremur skulu rafvirkjar gera tengimyndir af ýmsum tækjum og búnaði, er við kemur iðn þeirra.
 - r. Rafvélavirkjar teikni vélar og tækjahluti, er varða iðn þeirra, svo og vinnuteikningar að einfaldri rafstöð eða háspennustöð.
 - s. Reiðtygja- og aktygjasmíðir, tágárar (körfugerðarmenn), mótasmiðir og vagnasmiðir geri útlits- og vinnuteikningar af þeim hlutum, sem þeim ber að kunna að smíða.
 - t. Úrsmiðir teikni ganga og hjól í úr.
 - u. Útvarpsvirkjar teikni mismunandi viðtækjahluti ásamt tengingum þeirra.
- VII. *Sérgreinar*: Hárgreiðslukonur og hárskerar kunni lífeðlisfræði hársins og hirðingu þess. Rafvirkjar og rafvélavirkjar kunni undirstöðuatriði í rafmagnsfræði. Matsveinar, bakarar, kökugerðarmenn, kjötiðnaðarmenn og mjólkuriðnaðarmenn kunni undirstöðuatriðin í almennri efnafræði og helztu efnasamböndum fæðutegunda. Leirkerasmiðir, málarar og prentarar skulu kunna undirstöðuatriði almennrar lítafræði og samsetningu líta.

5. gr.

33. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Kennslustundafjöldi í iðnskólum yfir allan námstímann, skal vera sem næst því, sem hér segir:

80	Hjá nemendum með 3 ára námstíma	984	kennslustundir.
22. júlí	— — — 4 — —	1302	—
	— — — 5 — —	1632	—

6. gr.

Í stað orðanna „iðn hans“, í 38 gr. reglugerðarinnar, komi: iðni hans.

7. gr.

2. málsliður síðari málsgreinar 40. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Iðnfulltrúar skulu kveðja prófnefnd, eða þar til skipaða eftirlitsmenn, sér til aðstoðar við eftirlit með verklegu námi.

8. gr.

Í stað „300 krónur“ í 1. málsgrein 46. gr. reglugerðarinnar komi: 600 krónur.
Aftan við 46. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein, svo hljóðandi:
Miða skal þóknun prófnefnda við kaupgjald iðnaðarmanna í viðkomandi iðngrein, eins og það er hverju sinni.

9. gr.

Aftan við 47. gr. reglugerðarinnar komi ný málsgrein, svo hljóðandi:
Þó getur iðnfræðsluráð skipað sérstaka eftirlitsmenn í þessu skyni, enda sé það gert í samráði við viðkomandi iðngrein.

10. gr.

Aftan við 49. gr. reglugerðarinnar komi viðbót, svo hljóðandi:
Nú eru, þegar sveinspróf hefst í iðninni, tveir mánuðir eða skemmri tími eftir af námstíma nemanda samkvæmt námssamningi, og getur þá iðnfræðsluráð heimilað nemandanum að þreyta sveinspróf, enda hafi hann lokið burtfararprófi frá iðnskóla. Í slíkum tilfellum skal þó eigi gefa út sveinsbréf til próftaka, þótt hann standist prófið, fyrr en námstíma hans er lokið samkvæmt námssamningi og skal sveinsprófið talið tekið sama dag og námi lýkur.

11. gr.

68. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:
Við prófið skal gefa einkunnir frá 1—10. Skal sérstök einkunn gefin fyrir hvern lið, sem nefndur er í 56 gr. og verður meðaltal þeirra einkunna aðaleinkunn prófsins.
Ekki má láta neinn fá sveinsbréf, sem fær minna en 5 í aðaleinkunn, verklegu prófi né teikningu, eða minna en 3 í nokkurri prófgrein. Einkunnin 9 og þar yfir telst ágætiseinkunn, 7.25—8.99 telst I. einkunn, 6.00—7.24 telst II. einkunn og 5.00—5.99 telst III. einkunn.

Reglugerð þessi er hér með sett samkvæmt 30. gr. laga um iðnfræðslu, nr. 46 25. maí 1949, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 22. júlí 1959.

Gylfi Þ. Gíslason.

Páll Pálmason.

AUGLÝSING

81

22. júlí

um breyting á reglugerð um holræsi í Bolungavík, nr. 106 26. maí 1943.

3. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Kostnaður allur við aðalholræsakerfið greiðist úr hreppsjóði. Til að standast þann kostnað ber hverjum húseiganda, sem á hús við veg, götu eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, að greiða holræsagjald til hreppsins, kr. 100.00 árlega, af hverju húsi og auk þess gjald, sem miðast við fasteignamat húsanna, sem hér segir:

Af fyrstu kr. 5000.00 greiðist	1%
— næstu kr. 5000.00 greiðist	6‰
— því, sem þar er fram yfir greiðist	3‰

Gjöld þessi er hreppsnefnd Hólshrepps heimilt að hækka eða lækka um allt að 50%, bæði gjöldin í heild og einstaka liði.

Reglugerðarbreyting þessi staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld auglýsing nr. 146 26. júlí 1951 um breyting á reglugerð um holræsi í Bolungavík, nr. 106 26. maí 1943.

Félagsmálaráðuneytið, 22. júlí 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Hallgrímur Dalberg.

Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð Skipstjóra- og stýri- **82**
mannafélagsins Ægis, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 23. júlí 23. júlí 1959.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir styrktarsjóð Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Ægis.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með framlagi úr félagssjóði Skipstjóra- og stýrimannafélagsins Ægis í Reykjavík. Stofnfé sjóðsins er kr. 70700.00 — sjötíu þúsund og sjö hundruð krónur.

2. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja meðlimi Ægis ef þeir verða hjálparþurfa, ekkjur þeirra eða börn.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru kr. 10.00 af ársiðgjaldi hvers starfandi félagsmanns í Ægi, ársvextir af höfuðstól og frjálsar gjafir. Stjórn félagsins er þó heimilt að allt að tífalda framlagið til sjóðsins, ef henni finnst ástæða til og sjóðurinn er fjárþurfi.